

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/152/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010072
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120010072.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného Y. C., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 29.04.2020 pod sp. zn. 3PP/7/2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 03.09.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Y. C., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods.1 písm. b), ods.2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného Y. C. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 03.07.2013, sp. zn. 2T/9/2011 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 28.04.2009, sp. zn. 3T/10/2009, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 15.12.2011, sp. zn. 3T/10/2009 a uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 20.03.2012, sp. zn. 3Tos/112/2011.

Okresný súd svoje rozhodnutie zdôvodnil (na č.l. 25-27 spisu) tým, že odsúdený svojim správaním a plnením svojich povinností vo výkone trestu nepreukázal žiadne výrazné polepšenie, o čom svedčia jeho predchádzajúce (v danom čase už zahladené) disciplinárne previnenia vyplývajúce z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS a tiež nie je možné od neho očakávať, že v prípade podmiennečného prepustenia na slobode povedie riadny život a to s poukazom na jeho trestnú minulosť, z ktorej vyplýva, že bol doposiaľ až 8 krát súdne trestaný, prevažne za majetkovú a násilnú trestnú činnosť a preto nebolo možné o jeho žiadosti rozhodnúť kladne.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú následne písomne zdôvodnil (na č.l. 29) tým, že súd nedostatočne vyhodnotil stupeň jeho prevýchovy, keď vzal do úvahy jeho disciplinárne previnenia zo začiatku výkonu trestu, kedy nedošlo ešte k jeho resocializácii dostatočným pedagogickým pôsobením, v súčasnosti riadne plní svoje povinnosti a jeho správanie je na požadovanej úrovni, taktiež nebral do úvahy a nevyhodnotil dostatočne fakt, že v danom prípade ide o jeho prvý výkon trestu, má vykonané protitoxikomanické liečenie, sľúbenú prácu, rodinné zázemie a preto navrhol, aby sťažnostný súd vzal do úvahy všetky tieto fakty a rozhodol o jeho podmiennečnom prepustení s určením dlhšej skúšobnej doby.

Krajský súd ako nadriadený súd okresnému súdu podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienene prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienene prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu (resp. trestov), a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a tiež skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k správneému záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu (postupne uložených trestov), avšak nebola splnená ani jedna materiálna podmienka, nakoľko odsúdený svojim správaním vo výkone trestu nepreukázal žiadne výrazné polepšenie a tiež nemožno od neho bezpečne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku, táto sa viaže podľa jej gramatického znenia striktne na správanie odsúdeného vo výkone trestu. Polepšením v jej zmysle sa v resocializačnej rovine rozumie vývojový proces vnútornej premeny osobnosti odsúdeného, ktorá sa navonok prejavuje práve v jeho chovaní a správaní v podmienkach výkonu trestu. V súvislosti s rozhodovaním o prípadnom podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody plnenie tejto podmienky preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného (§ 62 zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody). S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodneným úsudok, že o takomto polepšení môže okrem iného svedčiť, ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti a zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod.

Krajský súd pri preskúmaní prvej materiálnej podmienky z obsahu spisového materiálu zistil, že odsúdený svojim správaním vo výkone trestu žiadne výraznejšie polepšenie nepreukázal aj napriek získaným viacerým disciplinárnym odmenám, pretože ako vyplýva z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS, v minulosti bol pre neplnenie cieľov stanovených programom zaobchádzania preradený na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia a umiestnený bol na oddiel s diferenciacnou skupinou „C“, disciplinárne bol riešený za nevhodné správanie, spanie v nepovolenom čase, za zneužitie liekov, bitku so spoluobvinenými, nadväzovanie nepovolených kontaktov, prechovávanie nepovolených vecí a iné ..., ktoré (disciplinárne záznamy) aj napriek ich zahladeniam dotvárajú predstavu o osobnostných charakteristikách odsúdeného a jeho správaní sa v izolovanom prostredí výkonu trestu, pričom sťažnosť súd konštatuje, že odsúdený sa v súčasnej dobe iba formálnym spôsobom prispôbil režimu

výkonu trestu odňatia slobody a preto je potrebné na neho aj naďalej pôsobiť špecifickými formami a metódami vlastnými podmienkam vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré sú nevyhnutné pre dovŕšenie nápravy odsúdeného.

Pokiaľ ide o plnenie druhej podmienky, túto súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 TZ je potrebné i v prípade uvedenom v bode I. skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení. (R 5/2017)

Je dôležité poukázať na to, že odsúdený bol doposiaľ viackrát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť (krádeže, podvod, nebezpečné vyhrážanie, poškodzovanie cudzej veci) na podmiennečné tresty odňatia slobody, kedy mal možnosť preukázať, že aj podmiennečný trest u neho splní svoj očakávaný prevýchovný účel, avšak dopustil sa následne závažnej trestnej činnosti (vydierania a lúpeže), za ktorú bol právoplatne odsúdený na 10 ročný trest odňatia slobody (ktorý mimo iného vykonáva v súčasnosti). Vzhľadom na tieto skutočnosti, má aj sťažnostný súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. V danom prípade bolo prihliadnuté s poukazom na § 66 ods. 2 Tr. zákona tiež na povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti a v zmysle odpisu registra trestov aj na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti (odsúdený má až 8 záznamov v odpise registra trestov), kedy vo vzťahu k jeho osobe nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že bude viesť na slobode riadny život, nakoľko sa jedná o osobu, ktorá opakovane pácha (doposiaľ páchala) trestnú činnosť. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré majú v danom smere význam je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, čo však u menovaného odsúdeného, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nie je možné jednoznačne konštatovať.

K sťažnostným námietkam odsúdeného má za potrebné sťažnostný súd len dodať, že okresný súd rozhodujúc o tom, či odsúdený splnil, resp. nespĺnil podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, si zadovážil všetky potrebné podklady pre objektívne a zákonné rozhodnutie, následne vykonané dôkazy vyhodnotil na verejnom zasadnutí v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Trestného poriadku jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a následne dospel k správnym právnym a skutkovým záverom premietnutým aj v rezultáte napadnutého uznesenia.

Z týchto dôvodov potom aj krajský súd mal za to, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 Trestného zákona, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.